

ROLF SCHREINER:

Pysene på side 2

La oss sei at du får spørsmålet: «Kem har du lyst å møda av adle personer så har levd eller fortsatt leve på jordå?» Du får altså ein mulighed te å snakka med og stilla spørsmål te absolutt kem så helst i verdenshistorien. Personlig har eg mange eg kunne tenka meg å møda:

Universalgeniet Leonardo da Vinci – for å spørr om koss Lisa del Giocondo fekk fram det fina Mona Lisa-smilet då hu satt modell for han i 1503.

Jesus – for å finna ud om han virkelig va Guds sønn og ein profet så udførte mirakler, og for å spørr kor den hellige gralen e.

Polfararen Roald Amundsen – for å spørr koffer han forsvant sporløst 18. juni 1928 då han fløy mod Arktis for å leida itte kollegaen Umberto Nobile.

Den engelske forfattaren Agatha Christie – for å spørr kor i huleste hu befant seg då hu va vekke for verden i 11 dager i desember 1929.

Den nepalske sherpaen Tenzing Norgay – for å spørr om ikkje han va i best form og dermed aller fysste mann på toppen av Mount Everest 29. mai 1953, fordi det e heller tvilsomt at han og Edmund Hillary tog siste steg samtidigt.

Moses – for å spørr om koss i all verden han klarte å dela Rødehavet.

Skuespelar Marilyn Monroe – for å spørr om hu roda med begge brødrene Kennedy, samtidigt.

Lee Harvey Oswald – for å spørr om han va heilt aleina om mordet på president John F. Kennedy 22. november 1963.

Den russiske linjedommaren i finalen i fotball-VM på Wembley i London 30. juli 1966 – for å spørr om han fekk et landsted ved kysten og ein årlig bonus av det engelske fotballforbundet, siden han godkjente 3–2 målet då Geoff Hurst skjøyd i tverrliggaren og ner på stregen 5 minutter ud i fysste ekstraomgang.

Månefarar Neil Armstrong – for å spørr om kollega Buzz Aldrin va sure for at ikkje han fekk gå ner på månen fysst, 22. juli 1969.

Musikeren John Lennon – for å få han te å fortella om «The Lost Weekend», de 18 månedene tidlig på 1970-talet då han skifta ud Yoko Ono med parets assistent May Pang, gjekk på fylla med Harry Nilsson og gav ud tri album.

Henrik Ibsen – for å spørr koffer han – når Peer Gynt e redd for å dø – lar passasjeren på båden sei någe så banalt som: «Man dør ei midt i femte akt.»

Fotballspelar i Start, Svein «Matta» Mathisen – for å spørr om han virkelig hadde spelt ballen tebage te Vikings keeper Erik Johannessen den gangen på 1970-talet då han ba Erik om et kort utspel bort te seg. (Hvis dette hadde skjedd, så lure eg på om begge to hadde blitt udvist for usportslig opptreden. Dommar Svein Inge e borte nå – han va diplomatiske nok te å sei at han ikkje såg det – eg får hørre med Kåre eller Kaare.)

Trommeslagar Charlie Watts i The Rolling Stones – for å få detaljene fra hotellrommet i Amsterdam i 1984 då trommisen holdt på å slå Mick Jagger ud av vinduet.

Idrettselt og filmskuespelar O.J. Simpson – for å få han te å innrømme at det va han så drepte kånå Nicole og vennen Ronald 12. juni 1994 i Los Angeles.

Fotballspelar Zinedine Zidane – for å spørr ka italieneren Marco Materazzi sa, siden Zidane brukte skallen og fekk rødt kort i VM-finalen 9. juli 2006.

Den russiske skiløbaren Alexander Legkov – for å få han te å innrømme at han sjøl, Maxim Vylegzhanin og Ilia Chernousov va dopa då de tog adle medaljene på 5-milå onna OL i Sotsji i 2014 – sånn at fjerdemann, Martin Johnsrud Sundby, kan få sin velfortjente gullmedalje.

David Bowie – for å spørr ka så skjedde med Major Tom.

Thorbjørn Jagland – for å spørr om han i kjent stil har tenkt å nominera den ferske presidenten Donald Trump te Nobels Fredspris.

Kver morning lese eg Rogalands Avis – eller Dagsavisen RA så e det nya navnet. Og det glede meg at samarbeidet med andre aviser i Mediehuset Dagsavisen har gjort at RA e blitt ein møyje bedre avis. Og kver morning lese eg intervjuet med ein kjende eller halvkjende person i artikkelen så hette Navn i nyhedene på side 2. Det vil sei – eg lese ikkje alt. Men eg e sykt interesserte i ka de svare på det sista spørsmålet: «Hvem ville du helst stått fast i heisen med?»

Adle med IQ øve skonummer forstår at dette e et spørsmål med enorme muligheder. Egentlig spør RA: «Kem har du lyst å møda av adle personer så har levd eller fortsatt leve på jordå?» Selve heisen e uinteressant – den e bare ein metafor for privat samtale på tomannshånd.

Her får altså de så e merr enn middels samfunnsorienterte eller historisk interesserte, muligheden te å treffa kem så helst, prata om løst og fast – og stilla intelligente spørsmål. Og då komme pysene fram.

De blir tilbudt ein «once-in-a-lifetime» samtale, også svare de: «Min kone.» Eller: «Det må bli min mann.» Friogbewaremegvel for ein mangel på perspektiver i livet. Någen forklare valget med: «Min mann – fordi vi har alltid så mye interessant å snakke om.» Eller: «For ikke å bli misforstått, må jeg si min kone.»

Helledussen. Denne samlingen av pysere så ikkje tørr tenka lenger enn te sin egen ekteseng, e te å le seg i hel av.

Koss har de det hemma? Tørr de snakka om andre? E tøflene møyje i bruk?